

Memoriál Bedřicha Šupčíka

19. ročník očima pořadatele

Václav Kotlan, 25.3.2013

Organizační tým memoriálu je již po léta ustálený a zkušený. To kromě zřejmých výhod přináší i nevýhodu v tom, že se počátek přípravy stále více přibližuje termínu samotného závodu pod heslem: „Je čas, vždycky jsme to stihli...“ Pokud se ovšem toto na organizační kvalitě zatím neprojeví, je zřejmé, že se to projevilo na kvalitě sportovních výkonů, neboť všichni příbramští se podobným heslem řídí i v tréninku na tento závod. Ne zřídka tomu dosažené výsledky odpovídají. Naštěstí si každý z našeho organizačního týmu své role a úkoly, které se každoročně opakují, pamatuje. Každý z nás má určitou specializaci, např.: Jeden musí sehnat peníze, a při vyúčtování dotací vysvětlit, že faktury na soudky s pivem mají své opodstatnění. Úkolem jiného člověka je všechny peníze utratit za ceny. Další musí připravit propagaci a nechat si během zavěšování lan zaříznout horolezeckou výstroj (v lepším případě do stehů). Jiný musí přemluvit dobrovolné hasiče v Rožmitále pod Třemšínem, aby místo hašení a následného sušení hadic, nechávali ve své zbrojnici viset se zátěží naše lana, aby byla správně vytažena. Softwarový specialista má za úkol najít a zprovoznit počítačový program tak, aby fungoval alespoň tak jako v předchozím roce. Máme také specialistu na vymýšlení a zařizování věcných cen a trofejí (ten po letech vyčerpávající práce uvítá jakékoliv náměty). A samozřejmě máme i specialistu na vítání příjíždějících závodníků v den závodu. Memoriál je v rukou řady lidí, i výše nejmenovaných, bez jejichž přispění by byl jen obtížně realizovatelný.

Devatenáctý ročník nejstaršího závodu v olympijském šplhu se uskutečnil 23. 3. 2013, tradičně v příbramské sokolovně. V den závodu bylo za přispění všech připraveno. Moderátor, který dosud neměl s tímto sportem zkušenosti, a který do prostoru tělocvičny přicházel přibližně v momentě nástupu

závodníků k slavnostnímu zahájení, se svého úkolu zhostil profesionálně. Celý závod probíhal tradičně na dvou lanech. Po prezenci bylo na startovní listině zapsáno celkem 10 dorostenců, 3 senioři a 34 mužů. Sokolovna byla vyzdobena informačními materiály Sokola Příbram, bylo nainstalováno ozvučení, sezení pro diváky a v zázemí se začínala připravovat (nebo možná rozmrazovat) sekaná pro závodníky. Zkušený účastník Memoriálu si zde povšimne, že jsme právě zmínili jednu z nejvýznamnějších inovací tohoto ročníku (Dosud se jako občerstvení podávaly výhradně párky).

Putovní pohár memoriálu, trofeje a sklenky se speciálními rýskami.

Mezi dorostenci startovali jak zkušení závodníci, tak i nováčci. Soutěž byla dvoukolová s tím, že dvojice, které byly vybrány dle předpokládaných časů, si ve druhém kole prohodily lana. Třetí kolo, ve kterém každý šplhal sám s možností vybrat si lano, mohlo využít 8 nejlepších závodníků z předchozích 2 kol. Nejméně zkušený v této kategorii byl teprve jedenáctiletý Vojtěch Cigl ze Sokola Brno I. Ten si zatím se 4,5 m dlouhým lanem poradit nedokázal. Naopak favoritem byl Pavel Macháň ze stejného klubu, který svým prvním pokusem v čase 3,66 s suverénně ovládl dorosteneckou kategorii. Druhé místo těsně vybojoval svým 3. pokusem domácí Matouš Havrlík v čase 4,49 s. Matouš má ambice stávat na stupních vítězů i v dalších závodech této sezóny. Těsně za ním v čase 4,51 s obsadil 3. místo Vratislav Vorel ze Sokola Libčice nad Vltavou. Nevděčné 4. místo získal domácí Jakub Pálek s časem 4,69 s následovaný teprve čtrnáctiletým Matějem

Ciglem ze Sokola Brno I s časem 5,71 s. S větším odstupem obsadil 6. místo Jiří Hampl ze Sokola Praha Vršovice, 7. místo Antonín Schejbal ze Sokola Příbram, 8. místo Jakub Šmerda ze Sokola Brno I a 9. místo domácí Matouš Lachman.

Pohled do sálu s diváky. V popředí Jiří Kotlan.

Po skončené soutěži dorostenců přiběhla parta domácích organizátorů (rozuměj několik nešťastníků, kteří shodou okolností byli nejbližší lanům a nestihli se včas nikam vzdálit) a začali předělávat měřicí systém pro mužskou kategorii soutěže na 8 m. V průběhu probíhalo vystoupení členů příbramského Sokola tvořících akrobatickou skupinu Free Movement. Úchvatné vystoupení skupiny, jejichž všichni členové v ten den i šplhali, si vysloužilo bouřlivý aplaus. V zákulisí to bylo okomentováno slovy ve smyslu: „Dneska při tom nikdo nespádl na hlavu, to je dobře, aspoň nemusíme škrtat ve startovní listině.“

Doprovodný program: Ondřej Vaner a jeho salto bokem přes trnouch kamarády.

V hlavní kategorii se opět startovalo dvoukolově, vždy stejné dvojice, které si ve druhém kole vyměnily lana. Třetí kolo bylo připraveno pro 10 nejrychlejších. Soutěž mužů a seniorů začala tradičně od papírově nejslabších závodníků. V této části spektra odvedl jeden z nejzajímavějších výkonů Ladislav Kubeček ml.. Jeho čas téměř 31 sekund ke zdolání osmimetrové vzdálenosti vyžaduje obrovskou vytrvalost. Je nesporné, že, pokud dokáže v příštím závodě nasadit rychlejší tempo, velmi si tím vše usnadní a ušetří řadu sil. V pořadí za ním byl už pouze domácí organizátor Jiří Trávníček, který svou častou neúčast na tréninku vysvětloval slovy: „Osmičku vylezu vždycky“. Nevylezl. K dobru je mu ale přičteno, že počítačový program Memoriálu opět našel a zprovoznil... Před výše zmíněnými se na 32. místě umístil domácí Pavel Fíla s časem 17,08 s, mírně si od loňského roku pohoršil. Pavel je díky svému stylu miláčkem publika a protože jej každý zná, není nutné se o tom dále rozepisovat. Nicméně jako vždy zažil nejbouřlivější potlesk a zdálo se, že počet diváků v sále při jeho pokusu výrazně vzrostl, je možné, že někteří přišli pouze proto, aby jej mohli zahlédnout.

Pohled na stanoviště měření a zpracování výsledků zastínil Tomáš Ježek.

Výsledková listina ukázala několik pravidelných účastníků tohoto tradičního závodu. Mezi nimi na 30. místě s časem 13,88 s Jan Stoklasa z Čimelic, pro

kterého je šplh na laně srdeční záležitost. 29. a s časem 12,62 s zašplhal domácí Vít Havelka, který ovšem šplhal bez přípravy (byl organizátory tzv. nedobrovolně přihlášen až v den závodu). Další pravidelný účastník Martin Trávníček ze Sokola Písek obsadil 25. místo a jeho bratr Standa, organizátor Píseckého šplhavce, skončil 22.

Ondřej Košťák (v popředí) ve vyřazovacím závodě s Karlem Jandou těsně nedosáhl na čidlo.

Času o pět setin lepšího než 10 sekund, dosáhl příbramský Marek Vočka a obsadil 20. místo. Překvapením bylo 19. místo a osobní rekord v čase 9,43 s domácího Tomáše Ježka. Nezastavila ho ani zaříznutá horolezecká výstroj, kterou ze svých stehů odstranil krátce před závodem a ani stres z docházejícího toneru v tiskárně na stole pořadatelů. Další domácí Jan Šindelář byl výkonem v čase 9,40 s a 18. místem zklamán. Martin Klejch ze Sokola Liberec obsadil s nevydařeným časem 9,25 s 17. místo. Oproti standardu Natanael Měcháček z ŠSK Palestra předvedl podprůměrný výkon a časem 9,21 s obsadil 16. místo. Naopak velmi pěkného času 8,93 s dosáhl Pavel Coufal z SG Všetaty. Pavel pravděpodobně bude v příští sezóně na špici v seniorské kategorii. Další příbramák Jiří (nově vzhledem k účesu: Tarzan) Hanus letos přešel do mužské kategorie a velmi pěkným časem 8,93 s získal svůj první oficiální čas na 8 m a 14. místo v soutěži. O dvě setiny rychlejší a celkově 13. byl jeho stájový kolega Ondřej Vaner, ústřední postava vloženého akrobatického vystoupení. Zkušený Marek Pustaj z ŠSK Palestry obsadil v čase 8,74 s 12. příčku. O jednu setinu rychleji vyšplhal 11. Miroslav Kadlec ze stejného klubu.

Desítka nejrychlejších měla možnost vylepšit svůj pokus ve finálovém 3. pokusu. Statistika ukázala, že většina závodníků zvolila pro svůj třetí samostatný pokus lano č. 2. Souvislost s oznámením organizátorů, že v kameře umístěné na laně č.1 již došly baterie a záznam pro závodníky je možné pořídit pouze na laně č. 2, pravděpodobně nebude náhodná. 10. místo v čase 8,14 s obsadil Filip Šmejkal ze Sokola Praha Vršovice. Jiří Kotlan, který ve svých pokusech závodil s bratrem Václavem, skončil ne příliš spokojen na 9. místě v čase 8,06 s. Jirka je od roku 2009 členem Klubu Bedřicha Šupčíka (KBŠ), tzn. překonal na memoriálu čas 7,2 s. Pod osm vteřin zašplhal 8. Jiří Tlamsa s časem 7,91 s. Jirka, spolu se svými klubovými kamarády, ale i s většinou soupeřů věří, že příští rok bude tím, kdo se zapíše do KBŠ, tento cíl mu zatím uniká. 7. Václav Kotlan byl se svým výkonem o hodnotě 7,73 s spokojen, členem KBŠ je již od roku 2008. Další člen KBŠ Martin Matěj obsadil 6. příčku v čase 7,54 s, 5. Karel Janda se Sokola Libčice nad Vltavou, loňský mistr ČR a držitel rekordu v dorostenecké kategorii, si svým výkonem o hodnotě 7,02 s vybojoval oficiální osobní rekord na 8 m. Zároveň se tím hned v prvním roce mezi muži zapsal nově do KBŠ. Odměnou za tento výkon byl obdarován tradičním skleněným hranolem s vyobrazení našeho prvního olympijského vítěze. Další zmiňovaní jsou členy KBŠ již z minulých let. Nevděčné 4. místo si osobním rekordem zajistil Jan Král ze Sokola Nové Město nad Metují v čase 6,78 s.

Karel Janda obdržel „hranol“ za vstup do Klubu Bedřicha Šupčíka od starosty Sokola Příbram Sváti Chrastiny.

Třetí místo na stupních vítězů získal časem 6,66 s Ondřej Košťák. Druhé místo obsadil Tomáš Filip úctyhodným časem 6,44 s. Napínavé finále dalo Tomášovi naději na celkové vítězství, když svým

třetím pokusem vyšplhal nejrychlejší čas celého dne. Posledním pokusem v celé soutěži však Štěpán Muchka zastavil časomíru na hodnotě 6,42 s, což mu vyneslo celkové vítězství a umístění štítku s jeho jménem na putovním poháru Memoriálu. Pozn.: Zkušenosti ukazují, že na zajišťování aktuálního štítku je, z důvodu komunikačních problémů s výrobcem, třeba jeden samostatný specialista v organizačním týmu.

Stupně vítězů včetně štěstlivců Štěpána Muchky, Tomáše Filipa a Ondřeje Košťáka a další (nešťastníci) od 4. místa dále.

Závod se zúčastnili pouze tři senioři, kteří si po zásluze rozdělili stupně vítězů. První a s úctyhodným výkonem 8,50 s byl Ladislav Kubeček z Maratonstavu Úpice. Druhé místo vybojoval domácí Jiří Češka, který bez tréninku vyšplhal s časem 14,40 s. Třetí místo obsadil Svatopluk Chrastina s časem 16,77 s. Svát'a i jako Jirka netrénovali a naposledy šplhali před rokem, na minulém ročníku. Stejně tak jsou oba zmínění jediní ze startovního pole, kteří se zúčastnili nultého ročníku Memoriálu Bedřicha Šupčíka v roce 1993. Šlo o vůbec první novodobý závod v olympijském šplhu.

Před vyhlášením výsledků byl pro zpestření uspořádán vyřazovací závod na 4,5 m. Závod se zúčastnilo 7 nejlepších mužů a vítěz dorostenců. S vyřazovacím KO systémem si nejlépe poradil Karel Janda ze Sokola Libčice nad Vltavou, který zvítězil ve finálovém kole nad Ondřejem Košťákem z ŠSK Palestra Praha. Souboje byly okořeněny spoustou prohmatů, které způsobuje vypjatá atmosféra tohoto krátkého závodu. Nejlepšího času v tomto závodě, o hodnotě 3,12 s, dosáhl Ondřej Košťák. Zajímavostí byl i naprosto stejný čas první startující dvojice Václav Kotlan - Jan Král, po okamžitém opakování pokusu vyhrál Jan Král.

Po vyhlášení výsledků si všichni zúčastnění vybrali cenu dle vlastního výběru a v pořadí podle dosaženého výkonu. Mezi cenami nechyběly tradiční soudky, sportovní potřeby, potraviny, ale např. i tiskárna. Všichni závodníci a organizátoři nakonec spořádali zaslouženou sekanou a v nových tričkách připomínajících letošní ročník odjeli. Každý zúčastněný si odvezl i sklenku s logem memoriálu, ve které je vyznačena správná míra pro předzávodní přípravu na další závod, v obou výše zmíněných kategoriích, 8 a 4,5 m. Podobně lze sklenku využít na pozvednutí pozávodní poráženecké nálady v té či oné kategorii.

Pokud měl někdo radost ze závěrečného výběru cen, pak to byl Jiří Tlamsa z ŠSK Palestra Praha.

Dovolím si říci, že letošní ročník byl povedený, nebyl ničím zvlášť výjimečný, ale výkony závodníků i atmosféra byly strhující. Stojí za tím úsilí organizátorů, stejně tak jako nadšení závodníků a diváků. Budeme se snažit, aby i příští, jubilejní 20. ročník, byl alespoň takový, na jaký jste zvyklí. Zkrátka, aby byl povedený.

VK

Foto: Karolína Jíchová